

supbientē pduxit ad mortē. Ita xps humilis
hoiem obedientē reduxit ad vitam. Quia si
cur ille elatus cecidit et deiecit pſentientē: sic
iste hūiliat⁹ surrexit et exiit credentē. Quia
em̄ nō puenerat diabolus quo ipse pduxerat
(mortē q̄pe spūs in impietate gestabat) sed
mortē carnis nō subierat: q̄ nec indumentū
susceperat: magn⁹ homī videbat⁹ pnceps i le
gionib⁹ demonū: p quas fallaciaꝝ regnū ex
ercer: sic hoiem p elatiōis typū: potētie q̄ ius
sticie cupidiorē: aut p falsam philosophiā ma
gna inflans: aut p sacra sacrilega irretiens: in
quib⁹ etiā magice fallacie curiosiores supbi
ozesq̄ aias deceptas: illulasq̄ p̄cipitat: subdi
tū tenēs: pollicēs etiā purgationē anie: peas
quas theletas appellat: trāfigurādo se in an
gelū lucis p multiformē machinationē: in si
gnis et pdigijs mendacijs.

2. Cor. 11

De facilitate ludificationū quibus homi
nes ab imundis spiritib⁹ fallunt. Ca. XI

Facile ē em̄ spiritib⁹ neq̄ssimis: p aē
rea corpa facere multa: q̄ mirentur
aie terrenis corpib⁹ aggrauate: eti
am melioris affect⁹. Si em̄ corpa ipa terrena
nōnullis artib⁹ et exercitatiōib⁹ modificata:
in spectaculis theatricis tāta miracula homi
nib⁹ exhibēt: ut hi q̄ nūq̄ viderūt talia narra
ta vix credāt. Quid magnū ē diabolo et ange
licei: de corpis elemētis: p aerea corpa fa
cere: q̄ caro miret⁹. Aut etiā occultis inspira
tōib⁹: ad illudēdos hūanos sēl⁹: phāta smata
imaginū machinari: q̄b⁹ vigiātes dormiētēf
ve dōcipiat: vlturētes exagiter: S; sic fieri p̄t
vt hō vita ac morib⁹ melior: spectet nequissi
mos hoies: vel in fune ābulātes: vel in timo
dis morib⁹ corpoz mlta incredibilia faciētes
nec vllō mō facere talia p̄cupiscat: nec eos p
pterea sibi p̄ponēdos existimet. Sic aia fide
lis et pia: non solū si videat: vexetiā si p̄p̄ fra
gilitatē carnis: exhorreat miracula demonū
nō idō tū: aut nō se posse talia dolebit: aut ob
hillos meliores eē iudicabit: cū sint p̄sertim i
societate sc̄toꝝ: q̄ p̄ x̄rutē dei: cū cūcta subie
cta sunt et mīme fallacia: et multo maiora fe
cerunt: siue homiēs: siue angeli boni.

De falsis et deceptorijs purificationibus.
Capitulum XII

Qua q̄p̄ igit̄ p sacrilegas silitudines
et impias curiositates et magicas cō
secratiōes aie purgāf et rerōciliant
deo: q̄ falsus mediator: nō traicit ad supiora
s; poti⁹ obsidēs intercludit viā p affectus: q̄s
tāto maligniores: q̄to supbiores siue societa
tis inspirat. Qui nō p̄rit ad euolādū pennas

nuttire x̄rutū: sed poti⁹ ad demergendū pō
dera exaggerare vitioꝝ: tāto graui⁹ aia rui
tura: q̄to sibi videēt euecra sublimius. Proin
de sicut magi fecerunt diuinit⁹ moniti: q̄s ad
hūilitatē dñi adorādā: stella pduxit. Ita et
nos: nō qua venim⁹: s; p aliā viā in patriā re
dire debem⁹: quā rex hūilis dōcuit: et quā rex
supbus hūili regi aduersari⁹ obsidere nō pos
sit. Et nobis em̄ vt adorēmus hūillē x̄pm: celi

Mat. 2

Ps. 18

Roma. 9

Quia nobis fuit ad mortē p̄pctm̄ in adā. Per
vnū q̄pe hoiem p̄ctm̄ intrauit in hūc mūdū
et p̄pctm̄ mors: et ita in oēs hoies p̄trāsijt: in q̄
oēs peccauerūt. Hui⁹ vie mediator diabolus
fuit p̄suasor p̄cti: et p̄cipitator in mortē. Nam
et ipse ad opandā duplā mortē n̄fam: simplaz
attulit suā. Per impietatē nāq̄ mortu⁹ est in
spū: carne vtiq̄ mortu⁹ nō ē. Nobis autē et im
pietatē p̄suasit: et p̄pter hāc vt i mortē carnis
venire mereremur: effecit. Unū q̄ apetiui
mus iniqua suasio: aliter nos secutu⁹ ē iusta
dānatiōe: p̄pterea q̄pe sc̄ptū ē. De⁹ mortez
nō fecit: q̄ cā mortis ipse nō fuit: s; tñ pet⁹ re
tributionē iustissima mors irrogata ē p̄ctōzi.
Sicut supplicij iudex irrogat reo: cā tñ sup
plicij nō ē iusticia iudicis: sed meritū criminis.
Quo q̄ nos mediator mortis transmisit et ipse
nō venit: i. ad mortē carnis: ibi nobis dñs de
us n̄r medicinā emēdatiōis inseruit: quā ille
nō meruit: occulta et nimis arcana ordina
tio ne diuine alteq̄ iusticie. Et q̄ sic p vnū hoies
mors: ita p vnū hoiem fieret r̄surrectio mor
tuoz. Quia magi virabant hoies q̄ cuitare
nō poterāt mortē carnis: q̄ mortē spūs: i. ma
gis penā: q̄ meritū pene: nā n̄ peccare: aut n̄
curāf: aut paz curāf: non mori autē q̄uis nō
obtinēat veheēmter satagiē. Vite mediator
oñdens: q̄ nō sit mors timēda q̄ phūanā con
ditionē iā euadi nō p̄t: s; poti⁹ impietas q̄ p̄
dē caueri p̄t: occurrit nobis ad finē quo ve
nim⁹: s; nō qua venim⁹. Nos em̄ ad mortez p
pctm̄ venim⁹ ille p̄iusticia: et iō cū sit mors no
stra pena peccati: mors illius facta est hostia
p: o peccato.

Cap. 1

Roma. 5

Mortē x̄pi nō fuisse necessitatis n̄re: s; vo
luntatis siue ac ptatis. Ca. XIII

Quapropter cū spūs corpi preponat⁹
q̄ mors sit spūs a dō deserit: mors aut
corpis a spū deserit: eaq̄ sit pena in
morte corpis: vt spūs q̄ volēs deseruit deū:
deserat corp⁹ inuitus: vt cū spūs deū deseru
erit q̄ voluit: deserat corp⁹ etiam si noluerit
nec deserat cū voluerit nisi aliquā sibi vim q̄
ipm̄ corpus perimat⁹ intulerit: demonstrauit